

Det er jo egentlig lidt paradoksalt, at de, der er i kontakt med den offentlige service, de, der har brug for den, de, der gør brug af den offentlige service, er meget tilfredse, men at vi generelt egentlig er sådan ret utilfredse med den offentlige service.

Og hvor kommer det så fra? Ja, det må jo komme et eller andet sted fra. Jeg tror bl.a., at det kommer af, at der er mange politikere, der har et sortsyn, og som maler et billede af den offentlige sektor som noget meget, meget negativt.

Se, det kan jo godt have en selvforstærkende effekt, for jo mere negativt et billede man maler, jo sværere bliver det også at rekruttere personale til den offentlige sektor, og jo mindre personale man har at gøre godt med, desto sværere bliver det selvfølgelig at få det hele til at hænge sammen. Så jeg tror, der ligger en opgave der for nogen.

Noget af det, jeg godt vil starte med at sige, er, at vi fra konservativ side er meget store tilhængere af det kommunale selvstyre. Det er vores klare opfattelse, at ansvaret for at få løst opgaverne ligger ude hos kommunerne. Men det er lige så sikkert, at det jo selvfølgelig er Folketinget, der laver rammerne, de overordnede styringsregler, spillereglerne for, hvordan det skal foregå. Men det er altså rammerne, der i det daglige skal tilrettelægges, hvordan man løser opgaven, hvad det er for noget personale, man ansætter, hvordan man ansætter personalet osv., osv.

Fra Folketingets side, fra regeringens side er der jo på det økonomiske område sket nogle ganske markante løft. Der er et økonomisk løft på over 1 mia. kr. årligt til bedre og mere fleksibel hjemmehjælp og en plejehjemsgaranti, mere tid til den enkelte ældre og kompetenceudvikling af medarbejderne. Derudover er der yderligere afsat 200 mio. kr. årligt til udvikling af bedre ældrepleje. Men det er jo ikke det eneste der er gjort – det er jo bare på den økonomiske side.

Det næste, man kan sige, er: Hvad har vi så iværksat, hvad har vi vedtaget, enten fra regeringens, regeringspartierne og Dansk Folkepartis side eller måske endda bredere i Folketinget? For en lang, lang række af de her tiltag er jo vedtaget med meget store flertal.

Og lad mig bare nævne: Bedre hjemmehjælp, mere fleksibel hjemmehjælp, flere forsøgsordninger, fokus på kvalitet, frit valg af hjemmehjælp, øget indflydelse på hjemmehjælpen, et egentligt retskrav på, at man får den hjemmehjælp, man får tildelt, eller får en erstatnings-

hjemmehjælp; jeg kan huske, at da det forslag blev fremsat i midten af 1990'erne eller slutningen af 1990'erne, stemte SR-regeringen jo imod, at man skulle have et sådant retskrav. Det har vi heldigvis fået med den her regering.

Der er frit valg af plejebolig, ret til at tage ægtefællen med på en plejebolig, flere ældreboliger – der er faktisk blevet bygget mere end 14.000 flere – supplerende pensionsydelse, udvidelse af regler om helbredstillæg osv., osv. Listen er meget, meget lang, og jeg kan ikke nå at nævne alt sammen her i dag.

Men det er ikke nok. Selv om listen er meget lang, er det ikke nok for os Konservative. Det er stadig væk ikke nok. Vi ønsker at gøre det endnu bedre, og derfor har vi jo iværksat arbejdet i forbindelse med kvalitetsreformen, sådan at det til stadighed kan blive bedre. Og her fokuserer vi specielt på ledelse, at lederne skal have lov til at være ledere – meget afgørende – og ikke, at lederne bliver holdt i så kort snor, at f.eks. en plejehjemsleder bruger det meste af sin tid på at sidde og holde møder med kommunens socialchef; et sådant møde skal man have én gang om året, og derefter er det: Kør. Altså, hvis man ansætter en leder, skal man dog lade lederen være leder.

Medarbejderne skal være kompetente, de skal have en god uddannelse, de skal opdateres jævnlige, og det er vi allerede godt i gang med. Vi taler om ansvar, vi taler om indflydelse på deres egen hverdag, deres eget arbejde, og der bliver vi alle sammen nødt til at blive endnu bedre til at have tillid til og tro på personalet.

Kl. 15.55

Når vi ansætter nogen til at løse en opgave, så lad os da have tillid til, at de gør det ordentligt. Og her taler jeg selvfølgelig om alle kontrolfunktionerne, som vi ikke er begejstrede for fra konservativ side; vi er ikke begejstrede for al den kontrol. Men vi anerkender, at det er nødvendigt, at man kan dokumentere, hvad man laver, ikke mindst fordi der jo er et hav af § 20-spørgsmål i Folketinget, og der er vi ikke bedre end oppositionen. Når vi selv er i opposition, stiller vi jo også et hav af spørgsmål. Så vi vil jo hele tiden vide, om det gøres godt nok.

Så på den ene side er man altså nødt til at kunne dokumentere, at det bliver gjort godt nok, på den anden side har vi den holdning, at hvis man overlader en opgave til noget personale, så lad dem få lov til at udføre den.

Så er der Forebyggelsesfonden på de 60 mio. kr.; den har jeg nævnt i en kort bemærkning tid-